

طرح نابود سازی سازایی!

گفت و گو با بهرام حبیبی - مدیرعامل شرکت آریا لیف

- ◀ در بازار الباف پلی استر به خوبی قادر به رقابت با چین هستیم.
- ◀ به دلیل عدم ثبات قوانین هیچ یک از صنعتگران قادر به برنامه ریزی بلندمدت نیستند.
- ◀ در پرتو حمایت از صنعت، میزان اشتغال زایی افزایش پیدا می کند اما حمایت از صنعت و تولیدکننده در قالب شعار و حرف عنوان می شود.

باشند به اعتقاد من در صورت مساعدت دولت توان رقابت از نظر کمی و کیفی را با تولیدکنندگان چینی داریم برخلاف این تصور رایج که هر گاه محصولات چینی وارد بازار می شود تولیدکنندگان دیگر حرفی برای گفتن ندارند در بازار الباف پلی استر به خوبی قادر به رقابت با چین هستیم. به گفته حبیبی، "چین تنها رقیب تولیدکنندگان ایرانی الباف پلی استر محسوب می شود زیرا قیمت محصولات تولیدکنندگان اروپایی گرانتر از محصولات داخلی است بنابراین باید از سوی متولیان امر، تدابیر موثری جهت رقابت با چین اندیشیده شود. وی در این راستا به انجام مذاکرات تجاری با صنعتگران ایتالیایی اشاره و ابراز امیدواری نمود تا این مذاکرات به نتیجه مطلوب یعنی صادرات موفق و مستمر، منتهی شود. وی تصریح کرد: در حال حاضر نیاز بازار داخلی نسبت به الباف پلی استر در حال افزایش است و رفع این نیاز مجالی را برای صادرات باقی نمی گذارد اما در صورت تأمین بازار داخل، به خوبی توان صادرات داریم زیرا قیمت و کیفیت محصولات ما رقابت پذیر می باشد همچنان که تاکنون چندین مورد صادرات

در دنیاهای مختلف می شود. حبیبی در پاسخ به این سوال که وضعیت صنایع نساجی در مقایسه با وضعیت صنعت کاغذسازی (که سابقه فعالیت در آن را نیز دارد)؛ چگونه می باشد، بیان داشت: بارها در مورد زیان دهی صنایع نساجی صحبت شده است اما فکر می کنم در مورد تولید الباف پلی استر، در صورت اعمال مدیریت های صحیح و منسجم و همچنین حمایت های معنوی دولت مانند سایر کشورها، امکان تحول و پیشرفت روز افزون این بخش از صنعت نساجی به آسانی میسر خواهد بود. وی در بخش دیگر سخنان خود به حضور چین در زمینه خرید ضایعات PET اشاره کرد و گفت: حجم قابل توجهی از این ضایعات با قیمت اندک توسط کشتی های چینی در ایران بارگیری و در طی مسیر با آب دریا شسته و در نهایت به کارخانجات تولید الباف پلی استر در چین تحویل داده می شود. کارخانجات مذکور نیز به دلیل دریافت یارانه تولید از "دولت چین"، قیمت الباف پلی استر را در بازار به اصطلاح می شکنند این اقدام موجب می شود که صنایع نساجی ایران حضور موثر و قابل توجهی در بازار پلی استر نداشته

بهرام حبیبی - مدیرعامل شرکت آریا لیف - متولد سال ۱۳۴۵ است و پیش از ورود به عرصه صنعت نساجی در صنایع کاغذسازی به فعالیت می پرداخت در سال ۱۳۸۷ به تشویق یکی از دوستان خود اقدام به خریداری کارخانه آریا لیف می نماید. این کارخانه در سال ۱۳۸۶ با هدف تولید الباف پلی استر از ضایعات PET راه اندازی شد اما به دلیل اختلاف نظر شرکاء، در آستانه تعطیلی قرار داشت. وی پس از خریداری سهام یکی از شرکاء و سرمایه گذاری بالغ بر ۵ میلیارد تومان (با مشارکت بانک صادرات) تولید آریا لیف را از ۷ تن به ۱۸ تن در روز و تعداد کارگران را از ۳۷ نفر به ۹۰ نفر ارتقا می دهد و طبق برنامه ریزی های انجام شده به زودی این میزان تولید به ۳۵ تن در روز خواهد رسید. به گفته مدیرعامل آریا لیف، این شرکت در زمره تولیدکنندگان حافظ محیط زیست می باشد به این معنا که بطری های آب معدنی و نوشابه که پس از مصرف دور انداخته می شود بیش از ۷۵ سال طول می کشد که در طبیعت جذب شوند، پس از جمع آوری و شست و شو، تبدیل به مواد اولیه تولید الباف پلی استر

دولت نباید در نرخ ارز مداخله چندانی داشته باشد و باید اجازه کند نرخ واقعی ارز در کشور جاری شود تا صنایع با بحران مواجه نشوند. نگهداشتن ارز به قیمت پائین می تواند شرایط مناسبی را برای حفظ قیمت ها در کشور ایجاد کند.

نسبت به اهمیت این موضوع اطلاع چندانی ندارند. وی در مورد ادغام وزارتخانه های صنایع و معادن و بازرگانی نیز اعتقاد داشت: به اعتقاد من این نکته که ادغام صورت بگیرد یا خیر؛ اهمیت چندانی ندارد زیرا نکته مهم این است که چه سیاست هایی در این وزارتخانه ها اعمال می شود اگر یک سیاست به درستی اعمال شود می تواند نتیجه مثبتی برای کشور در پی داشته باشد به خصوص زمانی که سیاستگذاری در مورد صنعت و بازرگانی از طریق یک متولی صورت بگیرد می تواند بسیار مثرم و مثبت باشد و از دوگانگی های احتمالی در بخش صنعت و بازرگانی جلوگیری شود. البته فکر می کنم ادغام این دو وزارتخانه مشکل چندانی را حل نخواهد کرد زیرا تاکنون شاهد اعمال سیاستگزاری های موثر و اصولی چندانی نبوده ایم.

وی در بخش پایانی این گفت و گو به طرح هدفمندسازی یارانه ها نیز پرداخت و گفت: این طرح را مثبت ارزیابی می کنم اما محصل اجرای این طرح در کشور ما بیشتر شبیه نابودسازی صنایع است! در روند اجرای طرح هدفمندسازی یارانه ها، ابتدا باید صنایع ضعیف شناسایی شوند و یارانه های دریافتی از بخش های توانمند تر بخش های ضعیف تزریق شود اما تاکنون کدام یارانه به چه بخشی اختصاص داده شده است؟ صنعت نساجی در این طرح به عنوان یکی از صنایع آسیب پذیر محسوب می شود در صورتی که هزینه برق مصرفی واحدهای نساجی که پیش از اجرای طرح، به عنوان مثال ماهیانه ۵ میلیون تومان بود امروز به ۱۵ میلیون تومان و هزینه گاز نیز از ۵۰۰ هزار تومان به ۲ میلیون تومان افزایش یافته است! در صنعتی که آسیب پذیر تلقی می شود؛ افزایش سرسام آور هزینه های تولید بدون برنامه ریزی و منطقی هزینه های تولید چه دلیلی دارد؟ به خاطر دارید که ابتدا قرار بود این طرح ظرف مدت ۵ سال اجرایی شود اما در حال حاضر دولت تصمیم دارد این طرح را به صورت سریع و یک ساله انجام دهد و نتیجه این شتاب، تعطیلی واحدهای تولیدی و افزایش واردات خواهد بود.

ارز در کشور جاری شود تا صنایع با بحران مواجه نشوند. نگهداشتن ارز به قیمت پائین می تواند شرایط مناسبی را برای حفظ قیمت ها در کشور ایجاد کند اما این سیاست به شدت مخرب صنایع داخلی کشور است و موجب ورشکستگی آنها می شود.

بخش دیگر مشکلات صنایع به زعم وی، داخلی و به بنگاه های تولیدی اختصاص دارد. در این بخش عدم به روز بودن مدیریت و تأکید بر ادامه مدیریت های سنتی بیش از سایر عوامل مشاهده می شود. باید دانست که تداوم مدیریت سنتی در واحدهای نساجی موجب زیان دهی واحدها می شود اگرچه این گونه مدیران دارای تجارب ارزشمند و مفیدی هستند اما در دنیای امروز آشنایی با سیستم های نوین مدیریتی و تکنولوژی های تولید، جایگزین تفکرات سنتی گذشته شده است.

عدم بهره وری مناسب یکی دیگر از مشکلات مورد اشاره این تولیدکننده بود. وی در این مورد بیان داشت: بحث عدم بهره وری موضوعی است که باید مورد توجه دولت، صنایع و نیروی کار قرار بگیرد. تا زمانی که در جامعه ما این باور وجود داشته باشد که منافع شخصی بر منافع اجتماعی حاکم است؛ نمی توانیم در مورد بهره وری عرض اندام کنیم و ادعای پیشرفت و توسعه صنعتی را داشته باشیم.

وی افزود: چندماه پیش شاهد بروز سونامی عظیم و سهمناکی در ژاپن بودیم. مهمترین نکته قابل توجه و یادگیری نوع رفتار مردم ژاپن در مورد تبعات این سونامی بود. به طوری که در این ایام هیچ یک از فروشگاه ها مورد دستبرد و غارت قرار نگرفت و مردم در صورت نبود صاحب فروشگاه، محصولات را برداشته و مبلغ آن را در کناری قرار می دادند. نکته جالب توجه این است که ژاپن، دارای بالاترین نرخ بهره وری در جهان است و دستیابی به این عنوان اتفاقی و تصادفی نیست. مردم ژاپن منافع اقتصادی خود را بر منافع اجتماعی ترجیح نمی دهند در حالی که در ایران متأسفانه کمتر چنین دیدگاهی وجود دارد. اغلب نیروهای کار به فکر پایان ساعت کاری و دریافت حقوق خود هستند و توجهی به این نکته ندارند که در صورت عملکرد صحیح و توجه به وظایف خود، اولاً اوضاع اقتصادی کشور بهتر خواهد شد و ثانیاً کارگران از ثمرات بهبود وضعیت اقتصادی، منتفع خواهد شد. شاید یکی از دلایل عدم بهره وری در کشور این باشد که کارفرمایان و صاحبان صنایع هم سیستم مدیریتی و کاری خود را به نحوی برنامه ریزی نکرده اند که کارگران احساس کنند در صورت افزایش بهره وری تولید، در سود کارخانه سهیم خواهند بود.

حیبی یادآور شد: به طور کلی دولت باید آموزش های لازم را در این خصوص به مردم ارائه دهد اگرچه تاکنون در این بخش اقدام خاصی انجام نداده است و حتی در سرفصل دروس دانشگاه ها و مراکز آموزشی نیز مقوله بهره وری تدریس نمی شود و اغلب افراد جویای کار

به کشورهای مختلف انجام شده است. بخش دیگر سخنان این صنعتگر نساجی به چالش ها و مشکلات صنایع نساجی اختصاص داشت. وی گفت: مشکلات صنایع ایران به دو بخش داخلی و خارجی تقسیم می شوند. مشکلات خارج از بخش صنعت به حوزه حاکمیت و سیاستگزاری ارتباط مستقیم دارند و عمده ترین چالش های این بخش عدم ثبات و پایداری قانون در کشور است. متأسفانه هر روز یک قانون و دستورالعمل برای تولید و صنعت از سوی دولت اعلام می شود و قوانین پایدار نیستند در حالی که جهت رشد و توسعه صنعتی، صنایع نیازمند قوانین بلند مدت، مدون و صحیح هستند تا بتوانند براساس آن برنامه ریزی دقیقی از آینده داشته باشند. این در حالی است که به دلیل عدم ثبات قوانین هیچ یک از صنعتگران قادر به برنامه ریزی بلندمدت نیستند زیرا چشم اندازی از آینده وجود ندارد و همیشه دغدغه "فردا" موجب نگرانی و عدم تمرکز آنها می شود.

وی تصریح کرد: فکر می کنم اگر دولت به ثبات اقتصادی صنعت توجه واقعی نشان دهد، موفق به مهار معضل بیکاری خواهیم شد. اگر چه متولیان امر به این نتیجه رسیده اند که در پرتو حمایت از صنعت، میزان اشتغال زایی افزایش پیدا می کند اما حمایت از صنعت و تولیدکننده در قالب شعار و حرف عنوان می شود و چندان رنگ واقعیت به خود نگرفته است. حیبی با بیان این مطلب که، ادامه تولید با عدم ثبات قوانین و دستورالعمل های خلق الساعه و کوتاه مدت به توسعه و پیشرفت منتهی نخواهد شد؛ کمبود نقدینگی واحدهای تولیدی را یکی دیگر از مشکلات صنایع عنوان نمود و گفت: متأسفانه مشکلات و مراحل دریافت وام از بانک اهی دولتی به اندازه ای دشوار و زمان بر است که اغلب تولیدکنندگان از دریافت وام پشیمان می شوند از سوی دیگر، بهره بانک های خصوصی نیز بیش از ۲۷ درصد است که دریافت آن برای تولیدکننده به هیچ عنوان مقرون به صرفه نیست و تولیدکننده ای که با وام بانک خصوصی به تولید ادامه دهد به دلیل بهره های بانکی بسیار بالا، ظرف ۴-۵ سال قطعاً به ورشکستگی خواهد رسید. پس در این وضعیت که دریافت وام بانکی با آنقدر زمان بر و پر دردر است که موجب پشیمانی تولیدکننده می شود و یا نرخ بهره به اندازه ای بالاست که عملاً غیرقابل استفاده می باشد؛ تکلیف تولیدکننده چیست؟

وی افزود: در مورد ثبات نرخ ارز هم باید عنوان کنم که اصولاً افزایش نرخ ارز برای صنایع کشور مفید است اگرچه ممکن است بسیاری از صنایع کشور که مواد اولیه مورد نیاز را از طریق واردات تأمین می کنند؛ با مشکلاتی در این زمینه مواجه شوند اما در مورد اکثر صنایع، افزایش نرخ ارز به افزایش توان صادرات منتهی می شود.

حیبی یادآور شد: دولت نباید در نرخ ارز مداخله چندانی داشته باشد و باید اجازه دهد نرخ واقعی